METSÄNOMISTAJA

Rahoituksen leikkaaminen on selvä poliittinen päätös. Ympäristöhallinto ei halua määräaikaista suojelua. **YMPÄRISTÖPÄÄLLIKKÖ MARKUS NISSINEN, METSÄNOMISTAJIEN LIITTO LÄNSI-SUOMI**

Leski suojeli viidenneksen metsätilastaan

Metsänomistaja Leena Pyysillan hakkuusuunnitelmat vaihtuivat vapaaehtoiseen suojeluun.

RAMI MARJAMÄKI

Leena Pyysilta suojeli vapaaehtoisesti viiden hehtaarin kallioisen metsäalueen. Suojelua korvausta vastaan ehdotti metsäkeskus.

SASTAMALA

Metsänomistaja **Leena Pyysilta** perusti vastikään viiden hehtaarin suuruisen suojelualueen. Pysyvästi rauhoitettu alue jäi hänen omistukseensa.

Suojelusta maksettiin kertakorvaus, joka määräytyi puuston ja maapohjan arvon mukaan.

”Korvaus oli jonkinmoinen. Jos alue olisi hakattu puhtaaksi, ei siitä olisi tullut taas tuloja kymmeniin vuosiin”, Pyysilta pohtii.

Sastamalassa sijaitseva 25 hehtaarin metsätila on Pyysillan miehen kuolinpesä. Valtaosa tilasta on normaalissa talouskäytössä.

Hakkuu olisi ollut vaikeaa

Suojelupäätöstä siivitti se, että alueella sijaitsee useita metsälain rauhoittamia luontokohteita. Lisäksi alueella on korkea kallio ja suota, joten alueen hakkuu olisi ollut joka tapauksessa hankalaa.

Alunperin paikallinen metsänhoitoyhdistys teki alueelle hakkuusuunnitelman. Sen jälkeen metsäkeskuksesta otettiin yhteyttä ja ehdotettiin vapaaehtoista suojelua. Alue tarkistettiin ja sieltä löytyi harvinaisia kasvilajeja ja elinympäristöjä, jotka kokonaisuutena muodostavat ihanteellisen, Metso-ohjelmaan sopivan suojelualueen.

Pyysilta neuvotteli lastensa kanssa, ja he tulivat siihen tulokseen, ettei luontoarvoja kannata pilata hakkuilla.

Moni innostuu metsänsuojelusta

Ympäristöpäällikkö **Markus Nissinen** Länsi-Suomen metsänomistajien liitosta arvioi, että yhdeksäntoista kahdestakymmenestä metsänomistajasta suhtautuu myönteisesti vapaaehtoiseen suojeluun. Suojelusopimuksia solmivat kaikenlaiset metsänomistajat ikään ja asuinpaikkaan katsomatta.

Ainoa ero on se, että metsätaloudesta elantonsa saavat metsänomistajat suosivat määräaikaista suojelua, kun taas kaupunkilaiset tekevät herkemmin pysyviä suojelupäätöksiä.

Pysyvään suojeluun runsaasti rahaa

Nissisen mukaan pysyvään suojeluun on ohjattu vuosi vuodelta runsaammin rahaa. Tänä vuonna suojelualueiden perustamiseen on käytettävissä lähes 34 miljoonaa euroa eli tilanne on erittäin hyvä.

Sen sijaan määräaikaisen suojelun kohtaloa Nissinen pitää surkeana. Tänä vuonna määräaikaiseen suojeluun eli 10 vuoden mittaisiin suojelusopimuksiin ja talousmetsien luonnonhoitohankkeisiin on käytettävissä seitsemän miljoonaa euroa. Suurin osa rahasta menee vanhojen suojelusopimusten maksuihin.

”Rahoituksen leikkaaminen on selvä poliittinen päätös. Ympäristöhallinto ei halua määräaikaista suojelua”, Nissinen harmittelee.

Tietämys Metso-ohjelmasta kasvanut

Määräaikainen suojelu toimii Nissisen mukaan kätevänä astinlautana pysyvään suojeluun. Moni metsänomistaja muuttaa määräaikaisen suojelusopimuksensa lopulta pysyväksi.

Nissisen mukaan metsänomistajat tuntuvat tietävän hyvin metsien monimuotoisuutta turvaavan Metso-ohjelman tarjoamat suojelumahdollisuudet.

Tietämystä kasvattavat metsänhoitoyhdistysten neuvojat, jotka kertovat maanomistajalle vaihtoehdoista leimikonsuunnittelun yhteydessä.

KATJA KOLJONEN

METSO-OHJELMA

Tavoitteena 96 000 hehtaaria

Monimuotoisuutta turvaavan Metso-ohjelman tavoitteena on saada metsänomistajat suojelemaan vapaaehtoisesti 96 000 hehtaaria arvokkaita elinympäristöjä vuoteen 2020 mennessä.

Kohteet suojellaan pysyvästi tai määräaikaisesti 10–20 vuodeksi kerrallaan.

Tänä vuonna pysyvään suojeluun on käytettävissä lähes 34 miljoonaa euroa, määräaikaiseen 7.

Pysyviä suojelualueita on perustettu vuodesta 2008 yli 21 000 hehtaaria.

Määräaikaisia ympäristötukisopimuksia on tehty 8 700 hehtaarille.

Suojeluun on käytetty yksityismetsissä vuosina 2008–2012 yhteensä 144 miljoonaa euroa.

Pysyvästä suojelusta on maksettu noin 1 000–10 000 euroa hehtaarilta riippuen puustosta ja maapohjasta.

Paljon on suojeltu lahopuustoisia kangasmetsiä, puustoisia soita ja soiden reuna-alueita.

Suojeluun toivotaan erityisesti lehtoja, korpia ja runsaasti järeää lehtipuuta sisältäviä kohteita

Sopivia kohteita voi tarjota elykeskukseen, metsäkeskukseen tai metsänhoitoyhdistykseen.

Metso-ohjelman suojelualueet 2012

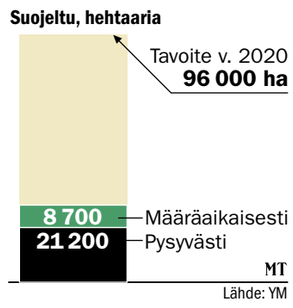

» Korvaus oli jonkinmoinen. Jos alue olisi hakattu puhtaaksi, ei siitä olisi tullut taas tuloja kymmeniin vuosiin.«

LEENA PYYSILTA

YMPÄRISTÖSTÄ LYHYESTI

Kalat kärsivät ilmastonmuutoksesta

Ilmastonmuutos tummentaa Suomessa tyypillisiä ruskeavetisiä järviä, sillä sateiden lisääntyessä vesiin valuu entistä enemmän orgaanista ainesta. Valon ja päällysveden ravinteiden väheneminen muuttaa järvien ravintoketjuja ja voi pienentää kalojen ravinnonsaantia. Aiheesta väittelee 22.3. FM **Elina Peltomaa** Helsingin yliopiston bio- ja ympäristötieteellisessä tiedekunnasta.

Valot sammuvat lauantaina

Lauantaina vietettävä ympäristöjärjestö WWF:n ilmastotempaus Earth Hour sammuttaa valot useista maamerkeistä ympäri maata. Sammuttamalla valot tunniksi kello 20.30 ihmiset ilmaisevat huolensa ilmastonmuutoksesta ja sen lisäämistä myrskyistä, tulvista ja muista ääri-ilmiöistä.

Tapahtumaan on ilmoittautunut yli 40 kaupunkia ja kuntaa, yli 200 yritystä ja lukuisia kouluja, seurakuntia sekä yli 12 000 yksityishenkilöä.

Tärkeä uhanalaissopimus syntyi

Uhanalaisten lajien kansainvälisestä kaupasta sovittiin viime viikolla Cites-kokouksessa. ”Sopimuksella saadaan osaltaan maailman merillä vallitseva villi kalastaminen säätelyn alaiseksi”, kertoo johtaja **Petri Ahlroth** Suomen ympäristökeskuksesta. Myös norsujen ja sarvikuonojen suojelussa edistyttiin, kun eteläisen Afrikan maat sopivat yhteistyöstä salametsästyksen ehkäisemiseksi.

Tuoreimmat uutiset voit lukea *verkkolehdessä.*
maaseuduntulevaisuus.fi
MAASEUDUN TULEVAISUUS